

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1,6. uri popoldne.

Štev. 167.

V Ljubljani, v ponedeljek 23. julija 1888.

Letnik XVI.

Sestanek vladarjev.

△ V dóbi železnic in parnikov shodi cesarjev sicer niso nenavadni, vendar nositelj nemške krone ni potoval v severni Versailles, da bi se predstavil ruskemu carju kot naslednik Viljema I. in Friderika III., kakor imajo navado „mali“ umrljivi ljudje, marveč da bi zopet ponovil mej Hohenzollernci in Romanovi zgodovinsko zvezo, katere vezí so v zadnjem času bile jako ohlapne. To je vladarjev sestanka glavni pomen.

V tem nas potrjujejo vsi merodajnejši listi to in onstran Litave, ki poželjivo poberajo drobtinice gledé namena potovanja nemškega cesarja, ki padajo z miz berlinskih oficijozov. Toda vse, kar učeno razpravljajo madjarski listi o tem shodu, je le domnevanje, ugibanje, ker knez Bismarek in pl. Giers gotovo nista v njihovih vredništvih razložila svojih namenov in želja.

Cesar Viljem je dosegel namen svoje dolge vožnje, če tudi namen svojega upanja, pokazala bo bodočnost. Slovesno je sprejel ruski dvor mladega nemškega cesarja, oblaki sivega dima iz grometih topov zagrinjali so v četrtek večer kronani glavi in bogato opravljeno spremstvo.

Stisnila sta si roke dva najmočnejša vladarja; s kakimi čuti in nadami, to se odteguje očem najradovednejšega gledalca. Ako pa pomnimo vse ono, kar se je vršilo v zadnjih letih, kar je Nemčija storila nasproti Rusiji, da je mladi nemški cesar takoj obiskal ruskega carja, ko je zasel prestol svojih očetov, da je pokojni osiveli ded njegov pred letom v Stetinu pričakoval ruskega gosta, in da je mogočni nemški knez šel v Kanoso, akoravno je prej na vse mogoče načine delal in spletkaril proti papežu — predstaviti si moremo prizor sestanka Viljema II. in Aleksandra III. podoben prizoru, ko sta se sešla v l. 1077. papež Gregor VII. in nemški cesar Henrik IV. Razloček je le ta, da je pred

dobrimi 800 leti sneg pokrival toskanske pokrajine, sedaj pa je gorko poletno solnce z modrega neba sipalo prijetne žarke na prekrasni finski zaliv, katerega cvetoče obrežje bi mogla opisati le pesnika bujna domišljija.

Časniki, ki vedno obračajo obraze v Berlin, kakor veren moslim v Mekko, zatrjujejo, da bo nemški cesar na Petrovem Dvoru govoril besedo za avstro-ogersko državo. Ta misel zdí se nam malo verjetna, ker v kopališče ne gré prijatelj zdraviti se namesto svojega bolnega prijatelja. Od leta 1870. je Nemčija predrugečila ravnotežje v Evropi, osvojila si deželi ob Renu, nakopala si sovražnika, in zato hoče pruska politika v Rusiji pridobiti si merodajne osebe, da si zagotovi moč svojo in veljavo. Nenavadni politični koraki so vedno posledica nenavnega položaja. In če nemški cesar, kateremu prisojajo veliko mero vojaškega mišljenja in samozvesti, potuje kot prosilec k svojemu sorodniku, moremo trditi, da se v Berlinu ne čutijo tako močne, da bi v sedanjih razmerah mogli pogrešati prijateljstvo iztočnega svojega sosedu. Kakor bliska ognjeni žar odgrne peruti temni noči, tako razjasni vladarjev sedanji sestanek namškega kancelerja državniško zvitost. Francija podajala je Rusiji preko Nemčije v zvezo roke; sedaj pa naj bi ostala Francija osamljena ter prisiljena odložiti orožje ter pozabiti izgubljenih pokrajin.

Da Nemčija išče miru v prvi vrsti na svojo korist, dokazuje tudi uradno poročilo, da bo cesar Viljem II. na povratku obiskal tudi danskega kralja. Danska je tolika sovražnica Nemčiji kakor Francija. Izgubila je dve lepi pokrajini, osamljena je bila in ponižana, zato se je s pravo severno odločnostjo vrgla Franciji v naročje. Pri danskem kralju zbirali so se možje, ki vplivajo na evropske razmere, mej njimi ruski car, ki je zet danskemu kralju. Zato tudi obisk v Kodanji razvidno znači „potrebo miru“. Če smo kot Avstrijci še toliki nasprotniki Rusiji —

kar pa ni treba — zgodovinskega razvoja ne bomo zavrlí.

Državniki ob Sprevi dobro vedó, da je Rusija postala evropska država, s katero morajo računati. Dvojno velja: Rusijo ponižati politično in gospodarsko do onemoglosti, ali pa jo sprejeti v svojo zvezo. Prvo vidi se jim nemogoče, zato poskušajo drugo. V obeh slučajih pa hoče Nemčija proti Franciji dobiti proste roke. To je, kakor govori Góthejev Faust, „des Pudels Kern“. „Hoc est in votis!“

Kaj drugzega pač so pomenili črni oblaki na političnem obzorji leta 1879, lanski boj proti vrednostnim papirjem, in zakaj so pruski časniki vso krivdo bolgarskih homatij zvalili na Avstrijo? Na ta vprašanja naj odgovarjajo oni, ki se bojé ruskega imena in obožavajo prusko politiko. Knez Bismarek je spoznal napako svoje pruske sebične politike ter se sedaj s klobukom v roki klanja ruskemu samodržcu, da ga zvabi v svojo mrežo. To je namen sestanku.

V politiki ne odločujejo srčna čuvstva, marveč državne koristi, zato pa tudi ne moremo ugibati, katere posledice bo imel cesarski shod. Ruski car bil bi barbar, ko bi ga ne ganili veseli obrazi in prožne roke njegovih gostov. Bodo pa politične razmere boljše, to Bog vé. Trditi pa smemo že sedaj, da Rusija na svojo škodo ne bo drugič à cheval Prusiji držala stremenov, da se ta vsi Evropi vsede za tilnik. V tem smislu piše „Novoje Vremja“: „Nemčija bi bila naravnim potom dogodkov prej ali pozneje dosegla sedanjo moč. Rusko prijateljstvo pa ji je olajšalo in pospešilo delo. S tem pa nočemo reči, da smo z Nemčijo sklenili račun.“

Madjarski listi, ki so vedno pisali o kozaški politiki in pruskemu maliku na Olimpu zažigali kadilo, začeli so dvomljivo gledati v severne Benetke. Tako piše „Egyetertes“: „Sijaj slovesnih dni na Petrovem Dvoru dela nam temno senco. Če ne več,

LISTEK.

Ponedeljsko pismo.

Ko so prišli trije Modri v Jeruzalem, prestrašil se je Izrael v mestu. Pred štirinajstimi dnevi pa se je ves dunajski Izrael preplašil, ker je skromen frančiškan pridigoval — češki. Na videz je to res majhna reč, in kdor iz preteklosti ne zná sklepati za prihodnost, mislil bi si, saj to ni nič tacega, da bi se človek bal. A židje so bistroumni in v svoji orijentalški domišljiji že vidijo, kako se panslavizem oklepa dunajskega mesta.

Da, židje najbolj čutijo, kako v sedanji dóbi politični in literarni panslavizem raste. Znamenj je dosti. Poljaki podajajo Rusom roko, in ti jo prav trdo stiskajo. Na Ogorskem imajo Slovani že nekaj poslancev in če se še nekoliko bolj združijo, bodo slovanski poslanci v večini in madjarskemu državnemu jeziku bo odklenalo. In vsemu svetu je znano, kako pomagajo pri volitvah Srbi Hrvatom na Hrvatskem in v Dalmaciji; ako ni drugače, gredó iz same ljubezni do panslavizma Srbi in Bolgari v vojsko. Srbski profesor Srečković priobčuje v nekem ruskem listu, kako so Bolgari navdušeni za panslavizem in da sami pravijo: „Mi hotja i govorim po slavyanski, no ne Slavjane, mi liš pokorili Slavjan,

i usvoili sebye ih jazyk, no sami ne Slavjane.“ In Makedonija mora priti tudi v slovansko kolo, saj se zá-njo potegujejo Srbi in Bolgari; Srbi namreč dokazujejo, da Makedonci govoré srbski, Bolgari pa bolgarski. Čehi so od Slovencev pač še zelo oddaljeni, ali na Dunaji je bila zdaj že češka pridiga in zategadelj ni dvomiti, da bo kmalu ves Dunaj češki, in kedar bo glavno mesto češko, potem se tudi prebivalci na kmetih ne bodo mogli češčini dolgo ustavljati, in Čehi bodo s Slovenci neposrednje zvezani.

Panslavizem se torej v resnici bliža, in o j groza: panslavistični jezik pa Slovani že imajo in vedno rabijo. Panslavistični ali vseslovanski jezik je namreč oni, v katerem vsi Slovani mej seboj občujejo. In v katerem jeziku razna slovanska plemena med seboj občujejo? V nobenem drugem nego v nemškem, semtertje kaj malega tudi v francoskem. Torej je nemščina vseslovanski jezik. Ko je bil leta 1867 vseslovanski shod v Moskvi, pisali so nemški časniki: Die Verständigungssprache war die deutsche. Ko sem se jaz o svojem času sešel z nekim Rusom, zapletal se mi je jezik, dasi sicer ni preveč okoren, kakor bi bil požiral cele orehe. Spravil sem vse ruske besede na dan, kolikor sem se jih baš spomnil, a Rus je le bolj ugibal, kaj mislim povedati, kakor umel, kar sem povedal. Da se nisva v vseslovanskem jeziku pogovarjala, je bilo

le to krivo, da Rus, ki je francoski in laški dobro znal, ni bil več nemškemu jeziku. Ko sem se pa o priliki z nekim Čehom razgovarjal, lomil sem le par trenutkov češčino, potem nama je pa pogovor tekkel v vseslovanskem jeziku. Ako se snideta dva omikana Slovence (omikan je namreč vsak, ki nemščino za silo tolče), gotovo ne kramljata dolgo v slovenskem jeziku, kmalu pokažeta oba, da sta vneta za vseslovanski občevalni jezik.

Gospod vrednik, zdaj pa nekaj za Vas. Ker vredujete slovenski list, Vam bo gotovo kdaj kdo rekel, da ste panslavist. Nikar mu ne zamerite, saj bi resnico govoril. Sploh bi ne bilo dosti napačno, ko bi kdo trdil, da so v Ljubljani vsi omikani Slovenci panslavisti; izjeme so pač, ali „exceptio firmat regulam“. A ko bi kdo meni rekel, da sem panslavist, zaropotala bi drugače, kajti jaz se v vasi še razgovarjati ne morem v vseslovanskem jeziku, ko bi se tudi hotel, in ako pridem vsake kvatre enkrat v mesto med panslaviste, zategadelj še nisem panslavist.

Židje so torej res po pravici vsi prestrašeni vsled panslavizma. Strah pa je huda reč, kedar zaide po udih, tresejo se roke, in noge so kakor lesene. Svetujte jim, gospod vrednik, ki jih vsak dan več vidite, naj gredó na kolovrat; elektrika jih bo gotovo ozdravila.

Ako se bo panslavizem še dalje širil, kmalu bo

pričenja se mej Berolinom in Peterburgom moralna zveza, ki za nas ne bo brez posledic. Vendar nas ne bodo varali z „nemško zvestobo“, „nemško zvezo“? Nemčija bo podpirala rusko politiko, kakor je že večkrat storila, ter skušala razorožiti naše vnanje ministerstvo. In se Kálnoky udá? V resnici, objemi in stiskanje rok na Petrovem Dvoru dajo nam misliti.“

Taki pesimisti mi še nismo, da bi se popolnoma udali čuvstvu vznemirjenja, ki kratki noči madjarskim krogom in po pravici vzbuja resne pomisleke vsem pravim rodoljubom avstrijskim. Pogum nam daje v prvi vrsti avstrijska zavest, ki bo v največji nevarnosti darovala vse za dom in cesarja. Dalje veljajo javne obljube kot sveta prisega za kneze kakor vsakega navadnega človeka. Nemški cesar je v svoji proklamaciji slovesno potrdil zvezo z našo državo. In končno tudi Rusija ne bo korakala pod prusko zastavo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. julija.

Notranje dežele.

Dunajski vladi dohajajo iz Bolgarije neugodna poročila. Grof Kálnoky je poklical avstrijskega agenta v Sofiji, viteza Buriana, na Dunaj, da poroča o tamošnjih razmerah. — Vladni krogi so trdno prepričani, da bo neodvračljiva posledica petrograjskega sestanka — konec Koburžanove vlade. Avstrijska vlada odločno protestuje še vedno zoper ruskega kandidata za bolgarski prestol ter je njena glavna naloga sedaj, da prodere s kandidatom, ki jej bo bližje stal nego Rusiji.

Kardinal Ganglbauer je sedaj popolnoma okreval, vendar pa si bo šel iskat še trdnjega zdravja v Gastein.

Minister baron Pražak je odšel za več tednov čez poletenske počitnice v Obladis na Tirolskem.

Kot **Kuhnov naslednik** se imenuje poveljnik 12. vojnega kora (Sibini), FML. baron Schönfeld, na kojega mesto bo prišel ali generalni nadzornik konjice FML. princ Croy, ali pa FML. pl. Szveteney, sedaj divizionar v Brnu.

Naredba **finančnega ministra** določuje za mesec avgust agio pri carinah na 24½ odstotka.

Vnanje države.

Srbska kraljica Natalija je minolo soboto v spremstvu kneginj Ghikove in Morussijeve odpotovala iz Pariza v Hago. — Iz Belgrada se piše v „Daily News“: „Prebivalstvo je razdeljeno v dva nasprotna tabora; močnejši stoji na strani nesrečne Natalije. Takoj, ko se je raznesla vest o nameravani ločitvi, zbirale so se množice pred kraljevim konakom in metropolitovim stanovanjem ter so glasno izražale svojo nezadovoljnost. Ko je priredil kralj članom sinode obed, da bi jih pridobil za-sé, priklopela je narodova razburjenost do vrhuncá. Ulice pred konakom so bile natlačene ter so se čuli klici: „Proč z Milanom!“ „Proč s pustolovci!“ Narod je rotil kraljeve svetovalce ter hvalil kraljico kot čednostno ženo in pomočnico ubogih in zapuščenih. Postopanje cerkvenih oblastnj opira se brž ko ne na narodove izjave. Cerkevni svet se še sedaj ni odločil, ali je v tej zadevi pristojen konzistorij ali sinoda. Škofje bi radi izsilili kraljev ukaz, da bi takó odvrnili od sé vso odgovornost.

ime „Slovenec“ izginilo in mesto tega se bodo rabila panslavistična poimenovanja kot: Štajerec, Korošec itd. Saj je kriški baron rekel v gospodski zbornici, da slovenskega jezika ni, pač pa govori Kranjec neki jezik, ki ga ume tudi Štajerec itd. Ta izrek je res jako originelen in zaslužil bi privilegij, ko bi ga bil kak navaden človek izustil. A kriški baron je državnik, on je ud kranjskega deželnega zbora in gospodske zbornice, zato mu morajo biti državni osnovni zakoni dobro znani, in jaz mislim, da je gospod baron v onem izreku obrnil državne zakone na naše domače razmere. Odkar je namreč nagodba z Madjari sklenena, imamo pač še cesarja, ali „cesarstva“ nimamo več in še Avstrija je zginila. Dobili smo mesto tega avstro-ogerskega monarhijo, ki se deli v dve državi, ki se imenujeta: v državnem zboru zastopana kraljestva in dežele, in dežele ogerske krone. Kako mora, recimo, v Aziji kak dijak občudovati našo natančnost, ko sliši, da se v Evropi neka država imenuje: v državnem zboru zastopane kraljestva in dežele. Zategadelj pričakujem, da bo tudi Vaš list nekega belega dne, oziroma v nekem temnem večeru spremenil svoj naslov, da se ne bo več imenoval „Slovenec“, nego „Politični List“ za tiste ljudi, ki prebivajo na Štajerskem, Koroškem, Kranjskem in Primorskem, katerih materini jezik ni niti nemški, niti italijanski.

Do tačas Vas pa pozdravlja Vaš S—n.

Bolgarski roparji belovski zahtevajo za avstrijska vjetnika 3000 turških funtov odkupnine, vrhu tega pa tudi izročitev vseh zaprtih roparjev-tovarišev. — Bolgarska železniška proga se bo za gotovo odprla dné 8. avgusta mejnarnodnemu prometu. — Princ Ferdinand se bo jutri povrnil v Sofijo. — Razprtija mej ministerstvenimi člani je neozdravljiva. Princ bo končno razsodil po svojem priходу to zadevo. Z ene strani se trdi, da bodo odstopili konservativni člani, z druge pa, da bo princ odpustil Stambulova, ki se je popolnoma ločil od njega ter se zavezal z rusko stranko.

Povodom sestanka **nemškega** vladarja z **ruskim** carjem je pisal „Soleil“, da je to obiskovanje zadnji poskus približanja Nemčije k Rusiji. Ruska diplomacija je dosegla s tem sijajno zmago ter bo odločno zahtevala, naj se odstrani Koburžan. „Nordd. Allg. Ztg.“ pa temu odgovarja: Nemčija je koj v začetku na podlagi berlinske pogodbe ugovarjala zoper Koburžanovo pustolovstvo ter pri tem ni nikedar stavila Rusiji pogojev.

Nova **francoska** proračunska komisija je sklenila obdržati proračun za bogočastje. — Boulanger je v soboto ozdravljen zapustil Dillonovo hišo ter se preselil v svoje stanovanje. Svojim volilecem v departementu Ardèche je odposlal novo okrožnico, v koji se opravičuje, da jih ne more obiskati.

Italijanski senat je v soboto dokončal svoja posvetovanja. Pred sklepom zasedanja je izvolil komisijo, ki se bo posvetovala o občinski in provinci-jalni preosnovi. — „Italie“ odločno preklicuje vest, da bo Crispi obiskal letos Karlove Vare, ker zahteva njegovo prisotnost v Rimu takó zunanja kakor notranja politika.

Angleška spodnja zbornica je dokončala posvetovanje o vseh točkah postave gledé krajne uprave.

Turčija se neki brzo pripravlja v drenopoljskem okraji; v celi vshodni Rumeliji je živahno gibanje — bati se je resnih dogodkov. Nekoji krogi sklepajo iz turških priprav, da si namerava Turčija zopet prisvojiti vshodno Rumelijo.

Rumunski vojni minister Barozzi je odposlal na erdeljsko mejo vojaško komisijo, da napravi načrte gorskih sotesk, ki se bodo utrdile. — Bojarske družine v Jassyju, ki so v sorodstvu s srbsko kraljico Natalijo, trdijo, da se bo ta stalno naselila v Jassyju, v kojega okraji ima tudi mnogo svojih posestev.

Nasproti napačnim poročilom inozemskih listov naglašá **švicarski** zavezni svet, da še ni prišel v položaj pečati se z vprašanjem gledé bivanja grofa Pariškega na švicarskih tleh.

Švedskim državnim ministrom in članom državno-sovetnega oddelka v Stockholmu je imenovan mestni svetnik Stang v Kristijaniji.

Iz **Egipta**, oziroma Suakina se poroča v „Times“: Iz Mekke sém došli potniki pripovedujejo, da so čuli v Darfuru o veliki vojni inozemcev, koja je v Bahr-el-Gazelu in koji zapoveduje neki Anglež. Darfursko prebivalstvo ž njimi prijazno občuje ter namerava s temi v zvezi napasti mahdija. Sultan darfurski je že premagal predstražo mahdijevo ter priplenil 40 praporov in vjel več sovražnikov.

„Agenzia Stefani“ poroča iz **Zanzibara**: Parnik „Arhimedes“ z italijanskim generalnim konzulom Adenu, Cechijem, na krovu je došel.

Zbornica poslancev **Združenih držav** v Washingtonu je potrdila tarifni načrt s 162 proti 149 glasovom.

Izvirni dopisi.

V Ljubljani, dné 22. julija. (Poslano.) Na kritiko, katero je prinesel letošnji 1. zvezek „Cvetja z vrtov sv. Frančiška“ o pred kratkim v Ljubljani izišli knjižici: „Molitev velik pripomoček k zveličanju“ smatram si svojo dolžnost brez kake polemike samo to-le objaviti:

Pri duhovnih vajah lanskega leta v Ljubljani je v. č. govornik zbranim duhovnom posebno toplo priporočal Liguorijevo zlato knjižico o molitvi. Sv. Alfonz Liguori jo ima za jako važno ter izreka željo, da bi se te velekoristne knjižice tiskalo toliko iztisov, da bi mogel dobiti vsak kristijan po en iztis.

Prestavljena je omenjena knjižica že v razne jezike ter močno razširjena po svetu. V nemškem zlasti prišla je že velikokrat na svetlo; a Slovenci smo jo doslej še pogrešali.

Menil sem, da bi utegnili ustrezati pobožnemu narodu našemu, ako bi se tudi njemu v roke podala. Dal sem jo tedaj prevesti iz nemškega cerkveno odobrenega teksta na slovenski jezik, in sicer po možu, koji je kot dobro znan slovenski pisatelj slovensčine popolnoma zmožen.

Pisana ni za učenjake, ne za jezikoslovce, marveč za priprosto pobožno ljudstvo, v čistem, slehernemu umevnem jeziku ter popolnoma v duhu sv. katoliške cerkve. O tem priča odobrenje in potrdilo prečast. ljubljanskega knezoškofijstva in drugih preč. ordinarijatov, kar edino je merodajno v verskem oziru.

Kako so se zoper mojo voljo pri tisku vrinili pred imenom Kasian črkici „sv.“, mi je neznano ter jako neljubo. Sicer pa skoravno niso vsi izreki tega veleučnega in pobožnega cerkvenega pisatelja povsem resnični, ima vendar veliko zaslug za katoliško cerkev; celó sv. oče Leon I. posluževal se je njegovih spisov in ž njimi se navduševal sv. Tomaž Akvinski v premišljevanju nebeških reči.

Konečno smem omeniti samo še to, da pri izdaji teh molitvenih bukvic so me vodile le želje kaj dobrega storiti. Dobička zraven nisem iskal nobenega, in zato prepustil ves natis tukajšnji katoliški bukvarni proti temu, da mi samo tiskovne troške povrne. Dr. Ant. Jarc.

Iz **litijskega okraja**, dné 20. julija. Vozeč se človek po železnici ne more si ogledati krajev, ki ob nji ležé, ker prenašlo nazaj bežé.

Te napake pa nima cesta, ki pelje iz Litije in Šmartna v Polšnik. Tako je znamenita, da je človek ne izgubi iz spomina, če se je enkrat po nji vozil. Je kantonska, pa kantoni niso tako redki, kakor na veliki cesti, temveč prav gosti so in po nji ležijo. Kolesa kar s kantona na kanton poskakujejo. — Variatio delectat. Dobivajo se tudi globoke grape, da potnik včasih doli stopi in voz drži. Nahajajo se tudi tolmuni sredi ceste. Ni treba v Krapino ali v kake druge toplice hoditi. Še nekaj posebno dobrega ima ta cesta. Človek kaj rad pozabi na smrt. Če se po nji pelješ, te ona sama opominja: „Memento mori“, brez Kartuzijana. Dobro je celó, da človek vse potrebno vravna, predno gré na to cesto. In če zdrave ude prinese domov, kako lahko je in pije, ker se je tako pretresel. Ako si pa rebra, roke ali noge polomi, sta v Litiji dva zdravnik, ki tudi rada kaj zaslužita. Ali kmalu bi od teh dveh en sam še ostal. Pred dvema letoma je drugi imel na sredi ceste neradovoljno kopelj. Še sleči se ni utegnil, tako hitro se je voz ž njim vred v globok tomun prevrnil. Ko bi bil manjše velikosti, bi bil menda utonil, tako je pa še glava gledala iz vode, ko se je po konci postavil.

Poročja ob tej cesti tudi ni potreba. Če se človek v Savo zvrne, lahko se za vrbove veje lovi, če pa tega noče, Sava ga zastonj do Krškega ali celó do Siska nese ali vali, ni mu treba vožnine po železnici in brodnine plačati.

Popravljajo jo sami hudourniki, ki s hrihov prideró in peska in kamna naneso. Dandanes se človek kar s težavami igra, in kolikor večje so, toliko raje se jih loti. Zato menda nočejo tukaj ceste prelagati višje, ker bi se to prelahko zgodilo. Ugibljejo pa neki, da bi šla pri farni vasi „Savi“ čez vodo. To bo kaj pametno. Saj ob tej cesti sami bogatini stanujejo, ki lahko brodnino in mostnino plačujejo. Kdor bi pa pri veliki vodi ne mogel se prepeljati, naj je pa doma ali naj gre čez bribe peš! Še v enem oziru bilo bi bolje, da gre cesta na óno stran, ker brod bi samó okoli 15 stotin veljal in trajal kakih 12 let, če ga voda poprej ne odnese. V tem slučaju imamo mi spet novega, odnešenega bi kje drugje dobili. Ali bi tako storili ž njim, kakor možje, ki so kopelno utico litijsko vjeli tam doli v Brežicah?

Iz spoštovanja do starinskih spominkov svetujem torej slavnemu litijskemu cestnemu odboru, naj pusti to cesto tako, kakeršna je. Koliko stotin let se že pomni in se bo pomnilo morda do sodnega dné, da so Argonavti prav po tej cesti vozili s svojimi čolnici.

Nekdo.

Iz **Prage**, 18. julija. Marsikako nedeljo obiskal sem več cerkvá pražkih, v kojih se je pridigovalo nemški, in povsodi videl sem iste prizore. Pred pridigo bila je cerkev povsodi prenapolnjena ljudstva, koje je čakalo pridigarja. A ko vstopi duhovnik na propovednico in začne govoriti nemški, praznila se je polagoma cerkev in kmalu je bila ista skoro — prazna. Verniki čakali so češke pridige, in ko vidijo, da je nemška, ostavili so cerkev. Iz tega je pač razvidno, za kako neznatno malo Nemcev v Pragi se pridiguje nemški. Stvar moja ni, da bi tu izražal željo, glej, zaradi tega morajo se odpraviti nemške pridige, kajti misli moje so te, da imajo pražki nemški katoličani popolno pravo zahtevati, da se jim beseda božja oznanjuje v njihovem jeziku, seveda, samo v tem slučaju, kjer je istinita potreba in res kaj Nemcev. Dunajski Nemci naj se pa nad tem vzgledujejo in naj popusté strastno agitacijo zoper češke pridige po dunajskih cerkvah. Bolestno je češke, zlasti pražke kroge dirnole, da se je tudi mestni zastop dunajski pridružil tej agitaciji. Želeti bi bilo, da bi se v tej zadevi dunajski

konzistorij istotako obnašal proti češkim katoličanom na Dunaji, kakor se obnaša praški nadškofijski konzistorij proti tukajšnjim katoličanom nemške narodnosti.

Tu le jeden slučaj. V nedeljo slavil se je v cerkvi pri sv. Henriku god váruha te župnije. Dasi je župnija v tem oddelku praškega mesta skoro popolnoma češka, pridigovalo se je vendar dopoldne nemški in popoldne češki. Mimogrede bodi omenjeno, da je na Češkem cerkev sv. Henrika v Pragi edina, posvečena temu svetniku. Častiti so jeli tega svetnika posebno za dóbe Karola IV., in nekoliko svetinj tega svetnika prinešeno bilo je l. 1372. v Prago in se hranijo v hramu sv. Vida na Hradčanih. Cerkev sv. Henrika ima le dve drobni koščici tega svetnika in sv. Kúnhute (Kunigunde) v mali monštranciji. Bog ne daj, da bi se narodnostni spor zanašal celó v cerkve, toda zaradi tega vendar ni treba istinite potrebe dušne staviti v drugo vrsto. Nemci v mestih, v kojih imajo večino, še češkega jezika trpeti nečejo po cerkvah, in to se ne godí samo na Dunaji, nego i pri nas, zlasti na severu v takozvanem „zaprtem ozemlju“.

In ker sem že pri točki o narodnostni neznosnosti, izpregovorim naj še besedo o nemško-narodnem fanatizmu. Dne 17. dec. m. l. podal je „Sokol“ v Duchcovem (Dux) češko prošnjo mestnemu zastopu duchcovskemu, v koji prosi društvo, da bi smelo postaviti na ondotnem pokopališči nekemu umršemu članu „Sokola“ spomenik. Mestni zastop je prošnjo odklonil, ne da bi zajedno povedal vzroke. „Sokol“ nato podá pritožbo zoper ta odlok pri občinskem uradu, namenjeno za c. kr. okrajno glavarstvo v Teplici in za okrajni odbor. Pritožbi ste se „Sokolu“ vrnili, ker ste bili češki spisani a ne nemški. Oba ta urada poslala sta nazaj pritožbo, češ, da je mestni zastop pravno postopal, ker je odklonil češki pripis. Telovadno društvo „Sokol“ se zdaj zoper tako brezobzirno postopanje naravnost pritoži pri c. kr. namestništvu. Dne 14. junija pošlje c. kr. okrajno glavarstvo v Teplici „Sokolu“ odlok, da je mestni zastop pravo pogodil, ker je vrnil češko pritožbo, kar se pa tiče nagrobnega spomenika, postopal je mestni zastop nezakonito. Ko zdaj hoče „Sokol“ postaviti spomenik, protivi se temu župan Franel, in ko se sklicavajo na c. kr. okr. glavarstva odlok, odreže se, rekoč: „Na gróbjí sem jaz gospod, ondi mi ne bode zapovedoval nihče!“ A „Sokol“ ni smel postaviti spomenika! Kakor vidite, narodnostno sovraštvo, fanatizem in neznosnost segajo še — onkraj groba! To pa gotovo ni krščansko.

Poročilo vodovodnega odseka o svojem delovanji

od 25. maja 1883. l. do 14. marca 1888. l.

(Dalje.)

Takoj v prvej seji, dne 25. maja 1883. l., izrekel se je odsek za napravo tacega vodovoda, ki bi mesto preskrboval s pitno vodo in z vodo za vso ostalo porabo, kakor: za obrtna podjetja, polivanje ulic, gasilne namene. Naglašalo se je pač tudi v tem odseku, da bi morebiti zadostovalo za vse potrebe, ako bi se pomnožili javni vodnjaki ali primerno razširil tivolski vodovod, in nevarnost je bila, da se s pridružitvijo jednemu ali drugemu tu navedenih nazorov odsek sam proglasi za nepotrebnega; a konečno je vender-le zmagalo prepričanje, da je za odstranitev pritožeb o nedostatku dobre in zdrave vode ter za zboljšanje zdravstvenih razmer potreba splošnjega vodovoda. Po tem načelnem sklepu mogel je odsek prestopiti k drugim, iz njega izvirajočim vprašanjem.

Tako je bilo pred vsem določiti, koliko vode bi se potrebovalo za vodovod, kajti od tega je bilo odvisno, kateri studenci naj bi se potem jemali v poštev pri natančnejšem preiskovanji in, ali se dobé sploh v okolici ljubljanske studenci, ki bi dajali zadostno množino vode. Odsek določil je v svojej seji dne 28. junija 1883. l., uvažajoč vse okolnosti in posebnosti ljubljanskega mesta, da bode zadostovalo za vsako osebo po 60 litrov vode na dan, tedaj — računajoč prebivalstvo na okroglih 30.000 duš — vsega vkupno 18.000 hektolitrov; vendar je pa, jemljóč v poštev bodoči razvoj mesta, sklenil vodovod urediti tako, da bode dovajal v mesto vsak dan po 100 litrov vode za osebo, tedaj vsega vkup 30.000 hektolitrov.

V istej seji sklenilo se je tudi privzeti v odsek kemika gosp. profesorja Baltazarja Knapitscha in

naprositi profesorja zagrebskega vseučilišča, gosp. prof. dr. Gjurota Pilarja, da zaradi geološkega proučavanja ljubljanske okolice pride kar najpreje mogoče v Ljubljano.

Gosp. dr. Gjuro Pilar odgovoril je takoj na poziv vodovodnega odseka, priobčen mu po mestnem magistratu, naznanivši, da ga službene zadeve vežejo na Zagreb, in svetoval, naj bi se odsek obrnil na podravnatelja geološkega državnega zavoda na Dunaji, gosp. Dionizija Stura. Odsek sprejel je ta nasvet in gospod župan Peter Grasselli govoril je osebno meseca septembra 1883. l. z gosp. Dionizijem Stur om, kateri je radostno obljubil biti na uslugo mestu s svojim znanjem. Ker je ob jednom izrekel željo, naj bi se mu zato, da bode vedel staviti svoje nasvete, sporočilo, kako visoko se bode potrebovala voda v Ljubljani, posvetoval se je o tem odsek v svojej seji dne 11. oktobra 1883. l. in določil je, da se ima voda vzdigovati šest metrov nad višino najviše stoječe hiše v Rebru, tedaj na absolutno višino 340 metrov.

Dasi se je v odseku takoj s početka pojavilo mnenje, da bode tukajšnjim razmeram najprimerneje, ako se za vodovod vzame podzemeljska voda, vendar je večina odsekova bila za to, da se ima studenčnici dati prednost, in sklenilo se je zato v seji dne 15. februarja 1884. l., da se imajo izvirek v zverinjaku na Studenci, Sava, Bistrica, Gradaščica in Gameljski Potok v vsakem oziru natančno preiskati. Ob jednom opozoril je gosp. Dionizij Stur na ravnino med Kranjem, Brniki in Starim Gradom pri Zapogah, češ, da je vsa ta ravnina polna dobro filtrirane meteorske vode, katera se giblje od Kokre in od planin proti Zapogam in stoji tam tako visoko, da bi se brčkone z lastnim pritiskom dala vzdigovati v najviše hiše ljubljanske.

Naročilo se je torej členu gosp. Franu Žužku in mestnemu inženirju Jaromiru Hanušu, da preiščeta, — ker o količini vode v Savi in Bistrici ni bilo dvojbe — količino vode vseh izvirkov na Studenci, v Gradaščici in v Gameljskem Potoku ter se prepričata tudi o stanji vode v trikotu med Kranjem, Brniki in Zapogami; člen odseka, gosp. prof. Baltazar Knapitsch, naprosil se je pa ob jednom, da vodo iz imenovanih studencev in rek ter iz nekaterih vodnjakov omenjene ravnine analizuje. (Dalje prih.)

Dnevne novice.

(Slavnost v Logateci), kakor se nam poroča, izvršila se je včeraj izvrstno. Dan je bil krasen, dasi je v Ljubljani in okolici popoldne deževalo; občinstva sešlo se je na stotine, radost bila je splošnja. Logačani bili so veseli vsled vrliga vspeha, gostje vsestranski zadovoljni. Obširnejše poročilo nam je obljubljeno.

(Umrl) je v soboto dopoldne v Cirknem na Goriškem gosp. dr. Anton Rojic, odvetniški koncipijent pri g. dr. Sajovicu v Ljubljani. Pokojnik bil je genijalen mož in eden najboljših pravnikov na Kranjskem. Pogreb je bil danes dopoldne v Cirknem. N. v m. p.!

(Enketa) posvetovala se bo jutri pri deželni vladi o delavskih razmerah v Kropi. Posvetovanja se bo vdeležil tudi obrtni nadzornik g. dr. Pogaznik.

(Občni zbor) prve ljubljanske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda, sklican na dan 21. julija t. l., ni bil sklepčen; radi tega vršil se bo v četrtek, dne 26. julija, ob 6. uri zvečer v čitalnični pevski sobi.

(Ogenj.) Iz Adlešič se nam poroča: Dne 19. t. m. popoldne pogorel je posestnik Miko Adlešič v Pribincih h. št. 14. Zgorela mu je hiša, hlev in eno tele. Kako je nastal ogenj, se ne vé, a slutimo, da so zažgali otroci, ki so bili sami doma. Zavarovan ni bil. — Pač zopet opomin starišem: Ne puščajte svojih malih otrok samih doma!

(O požaru v Leskovci) poroča se nam dodatno: Danes dne 19. t. m. ob 1. uri popoldne nastal je v sredi vasi naše ogenj ter vpepelil tri hiše in več kmetijskih poslopij. Otroci so zakurili. Strah in nevarnost bila sta velika, in gorjé bi bilo Leskovčanom, da niso vojaki topničarji junaško in vspešno pomagali; imeli smo 4 brizgalnice na razpolaganje, vode pa v kljub silnemu deževju le malo. Pogoreleci so bili zavarovani le za male svote.

(Gutenbergova slavnost) na Kozlerjevem vrtu izvršila se je včeraj povoljno. „Slavec“ in vojaška godba zadovoljila sta popolnoma mnogobrojno občinstvo.

(Gosp. profesor Franke v Kranji) potuje na državne troške mej počitnicami po deželi, da pripravi podatke za osnovo ribarskih okrajev.

(Iz Ilirske Bistrice) se poroča, da je dne 18. t. m. neki Jernej Stur vlomil v poštni urad ter odnesel 300 gld. Tatu vjeli so na kolodvoru v Hrpoljah in ga izročili okr. sodišču v Ilir. Bistrici.

(V državno oskrbovanje) prešla bo z novim letom železnica Dolenji Drauburg-Volšperk, katero je do sedaj oskrbovala južna železnica.

(Vabilo) k ljudski veselici, katero napravi mengeška občina v zvezi s šolo in krajnim šolskim svetom, bralnim društvom in godbeno družbo mengeško v proslavo štiridesetletnega vladanja Nj. veličanstva presvetlega cesarja Frana Josipa I., v nedeljo dne 29. julija na velikem trgu v Mengšu. — Program: 1. Na predvečer, v soboto, o 1/2 9. uri se začne slavnost z razsvetljavo hiš; po Mengšu gre godba, na hribu se zapalijo kresovi med streljanjem s topiči. 2. V nedeljo zjutraj ob 4. uri napravi godba būdnico. 3. Ob 10. uri slovesna sv. maša v farni cerkvi z zahvalno pesmijo. 4. Po popoldanski službi božji odidejo vsi šolski otroci z godbo in zastavo iz šole na slavnostni prostor, kjer bode slovesen sklep šolskega leta. 5. Zagóde in zapóje se cesarska himna. 6. Slavnostni govor, ima č. gosp. Ant. Koblar. 7. Prednaša se mengeška cesarska himna z godbo in petjem; zložil g. Bernh. Degischer. 8. Obesijo se novi trakovi na šolsko zastavo po ogovoru na otroke, kateri ima gospod graščak Mih. Starč. 9. Deklamacija in petje šolarjev. 10. Razdelitev šolskih daril. 11. Pogoščenje šolarjev z jedili in pivom. 12. Vrstita se godba in petje. S pevskim zborom mengeškim iz prijaznosti sodeluje kamniška „Lira“. 13. Javna tombola. (Dobitki v denarjih). 14. Prosta zabava. 15. Zvečer o mraku umeten ogenj in strel. Odbor.

(Utrdbe na predilu in rablji) ogledavali so si minoli teden gg. častniki c. kr. vojne šole in pa častniki generalnega štaba z Dunaja. V nedeljo teden prišli so tje kaj vojni akademiki iz Dunajskega Novega Mesta pod vodstvom častnikov. Odpeljali so se dalje po soški dolini v Gorico.

(Iz Celja) v Gradec pripeljal se je v soboto popoldne 4. batalijon pešcev celjskega polka s 14 častniki in 200 možmi.

(Kolka in poštnine proste) so vse vloge, tika-joče se domobranstva, kedar jih je treba oddajati na poziv gosposke v domobranskih zadevah.

(Kaznilnica) v Mariboru, ki bo imela prostora za 500 oseb, dodelana bo meseca junija bodočega leta.

(Koroški deželni zbor) sklical se bo na 5. dan meseca septembra.

(Imenovanje.) Pristav pri deželnem sodišči v Trstu Henrik Diminić imenovan je okrajnim sodnikom v Boleu.

(Ponesrečil) je dne 17. t. m. 56letni rudarski delavec Franc Jezenšek v Trbovljah. Padel je namreč v 13 metrov globoko jamo v rovu, ter je vsled poškodovanja umrl. Vzrok je bila neprevidnost.

(Novomašniki tržaške škofije.) Dne 15. t. m. posvečeni so bili gg. bogoslovci: J. Albertini, A. Gini, J. Knave, B. Kratzig, Fr. Stefanutti, A. Stemberger in Peter Vascon.

(Duhovske premembe v tržaško-koparski škofiji.) Č. g. M. Rebolj je bil dne 16. t. m. nameščen na župnijo v Truskah; kapelanija v Slivjah ostane začasno izpraznjena. Č. g. Blaž Dekleva, administrator v Truskah, šel je za administratorja v Berano blizo Pazina.

(Trtno uš) zasledili so, kakor poroča „Edinost“, v Skednji pri Trstu.

(Poziv.) Zaupljivo obračam se na slovenske, hrvatske i srbske rodoljube, pozivajoč jih prijateljski, da se izvolijo predplatiti ali naročiti na tretjo knjigo mojih glasbotvorov, koje kanim v kratko vreme obelodaniti. Knjiga obsezala bode obširno i raznovrstno gradivo, ter se nadam, da bode zanimala vsacega, koji se glasbom ali pevanjem bavi. Zadržaj knjige bode naslednji: 1. „Guslam“, (I. Sundečić) za moški zbor; 2. „Oj vstani solnce moje!“, (S. Gregorič) za sopran ali tenor spremljevanjem glasovira; 3. „Bolgarska davorija“, (A. Aškerc) za moški zbor; 4. „Polonaise“, za glasovir; 5. „Veni, eviete!“, (A. Šenoa) za moški zbor; 6. „Pitaš, dušo“, (L. Vukelić) za bariton spremljevanjem glasovira; 7. „Proljetna pjesma“, (I. F. Gundulić) za mešani zbor; 8. „Ljubice“, (A. Harambašić) za moški zbor; 9. „Na goro!“, (M. Vilhar) dvospev za viši i niži glas sprem-

ljevanjem glasovira; 10. „Liep je danak proljetan“, (A. Harambašić) za moški zbor; 11. „Kada mi zviezdo“, (L. Vukelić) za alt ali bas spremljevanjem glasovira; 12. „Tužaljka“, (F. S. Vilhar) za moški zbor; 13. „Scherzo“, za glasovir; 14. „Veselo!“, (F. S. Vilhar) za moški zbor; 15. „Oj ti lane!“, (A. Harambašić) za moški zbor; 16. „Spljetu“, (F. S. Vilhar) za moški zbor; 17. „Gavotte“, za glasovir; 18. „S Bogom!“, (F. S. Vilhar) za moški zbor; 19. „V spomin Miroslava Vilharja“, (A. Funtek) za moški zbor; 20. „Kaži mi!“, (A. Harambašić) za moški zbor; 21. „Etude“, za glasovir; 22. „Geslo“, (F. S. Vilhar) za moški zbor; 23. „Mazurka“, (F. S. Vilhar) za mešani zbor spremljevanjem glasovira; 24. Predigra k „Balkanskoj Carici“, (Nikola I.) za orkester, priredjena za glasovir (četveročno). Ker bodo tiskovni troški vsled obilega zadržaja visoki i ker moram iste napred izplatiti, prosim osobito dosadanje naročnike svojih glasbotvorov, da mi izvolijo priposlati predplatni iznos — dva forinta, — kajti samo tim načinom bode mi mogoče, delo čim prije izdati. Od naših društev i članov njihovih pričakujem izdatne podpore. Prva knjiga je popolnoma razprodana; ako bi se pak oglasil zadosten broj novih naročnikov, dal bi tiskati drugo izdanje. Cena prvej knjigi je dva forinta. Druga knjiga se može še dobiti i to po 1 for. 60 n. Konečno javljam slavnemu občinstvu, da nameravam takoj za tretjo knjigo obelodaniti svoje najnovije delo „Zvonimir“ kralj hrvatski, romantično opero v treh činih, i to v glasovirnem izvadku s popolno partituro za pevanje i popolnim tekstom. Da olajšam izplačivanje naročnine, namenil sem to delo izdati v treh knjigah, za vsak čin jedno knjigo po dva forinta. Razume se, da izide delo kakor rokopis i da se nasproti javnosti pridržujejo vsa prava. Zahvaljujoč jugoslavjanskim rodoljubom za dosedanje podpiranje, nadam se čvrsto, da bodo tudi zdaj moje nastojanje uvažili i dragovoljno odzvali se temu pozivu. Spljet (Dalmacija) v dan sv. Cirila i Metoda 1888.

F. S. Vilhar.

Telegrami.

Logatec, 22. julija. Krasen dan. Služba božja veličastna. Mogočno petje. Občinstvo brezbrojno. Splošnja radost. Živel cesar!

Petrovi Dvor, 23. julija. Včeraj po službi božji zajutrek pri carju, potem vožnja na sprehod. Zvečer slavnosten obed v veličastno razsvetljenem vrtu. Ob 11. uri odpotovanje v Krasnoje Selo, kjer je bila danes vojaška vaja.

Petrograd, 22. julija. „Journal de St. Pétersbourg“ opisuje slavnost v Petrovem Dvoru ter naglašja harmonijo v mišljenji obeh vladarjev in občinstva, ki je dohajalo v nebrojnih množicah k slavnosti; to je še-le povzdignilo sestanek do zgodovinskega dogodka.

Krasnoje Selo, 21. julija. Danes je bila v navzočnosti cesarja Viljema vojaška parada s 60 bataljoni, 51 škadroni in 138 topovi, kojim je zapovedoval veliki knez Vladimir. Ob 11. uri so prišla visočanstva, carevna v vozu, oba vladarja na konjih s spremstvi. Vojaška godba je zasvirala nemško himno, potem so začeli, kakor običajno, oddelki mimo korakati. Tudi cesar Viljem je mimo peljal svoj viborški polk. Vojaki so s svojo točnostjo izzvali splošnje priznanje. Pri zajutreku v carskem paviljonu je napil car cesarju Viljemu, ki mu je v ruščini odgovoril. Slavnost se je končala ob 2. uri.

Pariz, 23. julija. V departementu Ardèche-u je izvoljen oportunec Beaussier z 42.000 glasovi. Boulanger je dobil 25.000 glasov.

Umrli so:

V bolnišnici:

- 14. julija. Marija Selak, gostija, 47 let, jetika.
- 15. julija. Frane Johan, delavec, 26 let, jetika.
- 16. julija. Anton Ravnikar, sin prepenjalca vozov, 16 mesecev, oslabiljenje. — Jurij Pečnik, mizar, 55 let, otrpnenje hrbtenjače.
- 17. julija. Neža Lužan, delavka, 45 let, jetika. — Janez Vovk, kajžar, 71 let, Marasmus.
- 18. julija. Neža Trost, delavka, 24 let, pljučnica. — Katarina Kopore, gostija, 58 let, Oedema cerebri.
- 19. julija. Martin Kovšca, delavec, 65 let, Exudat pleur.

Izdajatelj: Matija Kolar.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		opazovanja	barometra v mm	termometra po Celsiusu		
21.	7. u. zjut.	736.5	16.3	sl. svzh.	d. oblačno	8.6
	2. u. pop.	736.3	19.8	sl. vzh.	"	dež
	9. u. zveč.	737.2	15.9	"	jasno	"
22.	7. u. zjut.	737.2	14.6	brezv.	megla	7.8
	2. u. pop.	737.1	15.8	m. sever	sk. oblačno	dež
	9. u. zveč.	738.3	16.7	brezv.	jasno	"

V soboto zjutraj solnce, ob eni ploha, potem jasno, od 6. do 7. ure zopet naliv, jasna noč. V nedeljo zjutraj megla, od 1 do 2 nevihta z nalivom, zvečer jasno. Srednja temperatura obeh dnij 17.4° in 15.7°C., za 2.1° in 3.9° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

23. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 45 kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16% "	82 " 55 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 " 65 "
Papirna renta, davka prosta	96 " 75 "
Akcije avstr.-ogerske banke	874 " — "
Kreditne akcije	310 " 30 "
London	124 " 65 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 86 "
Cesarski cekini	5 " 88 "
Nemške marke	60 " 97 1/2 "

Družba sv. Cirila in Metoda.

Doneske so izročile podružnice:

Ribnica	30 gl. — kr.
Bled	30 " — "
Škofja Loka	16 " — "
Žužemberk	42 " — "
Zenska v Trstu	100 " — "
Gornji grad	50 " — "
Postojna	30 " — "
Smlednik	70 " — "
Žavec (dohod veselice)	60 " — "
Šentpeterska v Ljubljani	96 " 97 "
Šentjakobsko-trnovska v Ljubljani	100 " — "
Gorenjska dolina	16 " — "
Apače na Koroškem	74 " — "
Selce pri Škofji Loki	26 " — "
Izvanakad. graška	25 " — "
Gorica	40 " — "
Ptuj	29 " 61 "
Sv. Ivan pri Trstu	21 " — "
Šenpas na Goriškem	8 " — "
Šoštanj	24 " 30 "
Novomesto	25 " 70 "
Kobarid	25 " — "

Darovali so:

Gosp. prof. Ciperle iz Dunajskega slovenskega kluba	19 " — "
Gosp. prof. dr. J. Svetina v Ljubljani	100 " — "
Obrtno pomočno društvo	10 " — "
Gosp. Jos. Zelenik na Dunaji	100 " — "

V Ljubljani, dne 20. julija 1888.

Dr. J. Vošnjak,
blagajnik.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!



no pozameritijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Uzoreci blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmodratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot špeciiliteto: altarne preproge.

☛ Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje.

Tujci.

20. julija.

Pri **Maticu**: Stiasny, Perz, Schmidt, Hackl, Werninghaus, Stadler, Schumel, Kupaček in Moser, z Dunaja. — Perz, trg. s Stajerskega. — Perz, trgovec, iz Štira. — Perz, krčmar, iz Marijinega Celja.

Pri **Stonu**: Brodjočin, Oser, Stern, Karas, Bizyek, Purian, Weinberger, Brauner, trgovci, z Dunaja. — Ortner, pivovar, s Koroškega. — Kuffer, veleposelnik s sinom, s Koroškega. — Mervec, župnik, Kavčič, dež. poslanec, s Koroškega. — Glein, višji nadzornik, z Dunaja. — Krisehe, iz Grada. — dr. Monti, nad sodnije svetovalec, iz Grada.

Pri **Južnem kolodvoru**: Lendecke, zasebnik, iz Trsta. — Wind iz Celovca. — Widemšek iz Ljubna. — Rieder, zasebnica, iz Celovca. — Sdnehary, uradnik iz Grada.



„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Podružnica za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse 1,

v hiši društva.

Podružnica za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefplatz

št 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 30. junija 1887	frank.	97,872,236.55
Letni dohodki premij in obresti	"	18,678,393.10
Izplačitve za zavarovalne in rentne pogodbe, za zakupnine itd. v dobi društvenega obstanka (1848)	"	191,108,220.84
V zadnji dvanajstmesčni poslovalni dobi vložilo se je pri društvu za novih ponudb, vsled česar iznaša v dobi društvenega obstanka skupni znesek vloženih ponudb	"	58,038,225.—
	"	1,510,786,529.58

Prospekte in druga pojasnila daje brezplačno

glavni zastop v Ljubljani

pri

Gvidu Zeschko-tu

Tržaška cesta, št. 3.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.

Naznanilo.

Županstvo v Mengši naznanja, da je slavna c. kr. deželna vlada dovolila mesto sejma sv. Urbana

semenj na dan sv. Ane 26. t. m.

Janez Levec,

(3)

župan.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnečev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupece so oljate barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

St. 12312.

Razglas.

(3)

V ponedeljek 16. dan t. m. zjutraj se je priklatil iz ljubljanske okolice v mesto kmetski takoimenovani brakepes, srednje velikosti, belo in črno pisane kože, je tukaj več psov napadel in oklal. Ta pes bil je od straže opoludne pobit.

Sekeija, ki se je takoj vršila, dokazala je, da je bil pes stekel.

Vsled tega se na podlagi postave z dne 29. februarja 1880. l. št. 35 drž. zak. za vse mesto od današnjega dne počenši **trimesečni pasji kontumac** vpelje in ukaže, da smejo psi v tem času le s trdno torbo okoli letati, ali pa se morajo zunaj hiše voditi na vrvi.

Psi, ki bodo prosto okoli letali, bodo se polovili in pokončali, proti nemarnim lastnikom pa se bo postopalo po dotičnih postavnih določbah.

Ob enem se omenja, da bode postavne varstvene naredbe za 4 kilometre daleč okolo mesta vpeljalo c. kr. okrajno glavarstvo v Ljubljani.

Mestni magistrat ljubljanski

17. dan julija 1888.

Župana namestnik: Vončina. m. p.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., žimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobami zastonj in franko.